

Constructing the Beit Hamikdash

1

והבית אשר בנה המלך שלמה וגו'. ההוא דהוה קאמר ואזיל, כי רחימתין הוה עזיזא [כשאהבתינו היתה עזה] אפותיא דספסירא שכיבן [על רוחב הסייף היינו שוכבים שגינו], השתא דלא עזיזא רחימתין [עכשיו שאין אהבתינו עזה] פוריא בר שיתין גרמידי [מטה רחבה של ששים אמות] לא סגי לן [לא די לנו], אמר רב הונא, קראי כתיב, מעיקרא כתיב (שמות כ"ה כ"ב) „ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת”, ותניא, ארון תשעה וכפורת טפח הרי כאן עשרה [גובה מן הקרקע, הרי שהקב"ה משרה שכינתו בעשרה טפחים סמוך לקרקע, ועוד באורך הכפורת באמתיים וחצי ארכו] יג, ולבסוף [בבית המקדש] כתיב והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלישים אמה קומתו [שהיה בית המקדש גבוה שלשים אמה ואורכו ששים], ולבסוף [כשחטאון] כתיב (ישעיה ס"ו א') „כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו לי וגו'” [שתוכל שכינתי להיות מצומצמת בתוכו].

2

יב. הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי וגו', והקמתי את דברי אתך וגו'. שלשה דברים נתנו על תנאי, ארץ ישראל, ובית המקדש, ומלכות בית דוד וכו', ארץ ישראל מנין שנאמר (דברים י"א ט"ז) „השמרו לכם פן יפתה לבבכם וגו', וחרה אף ה' בכם (וגו', ואבותם מהרה מעל הארץ הטובה)”, בית המקדש מנין? שנאמר הבית הזה אשר בונה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקימותי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך וגו', ואם לאו (מיכה ז' י"ג) „והיתה הארץ לשממה על יושביה”

3

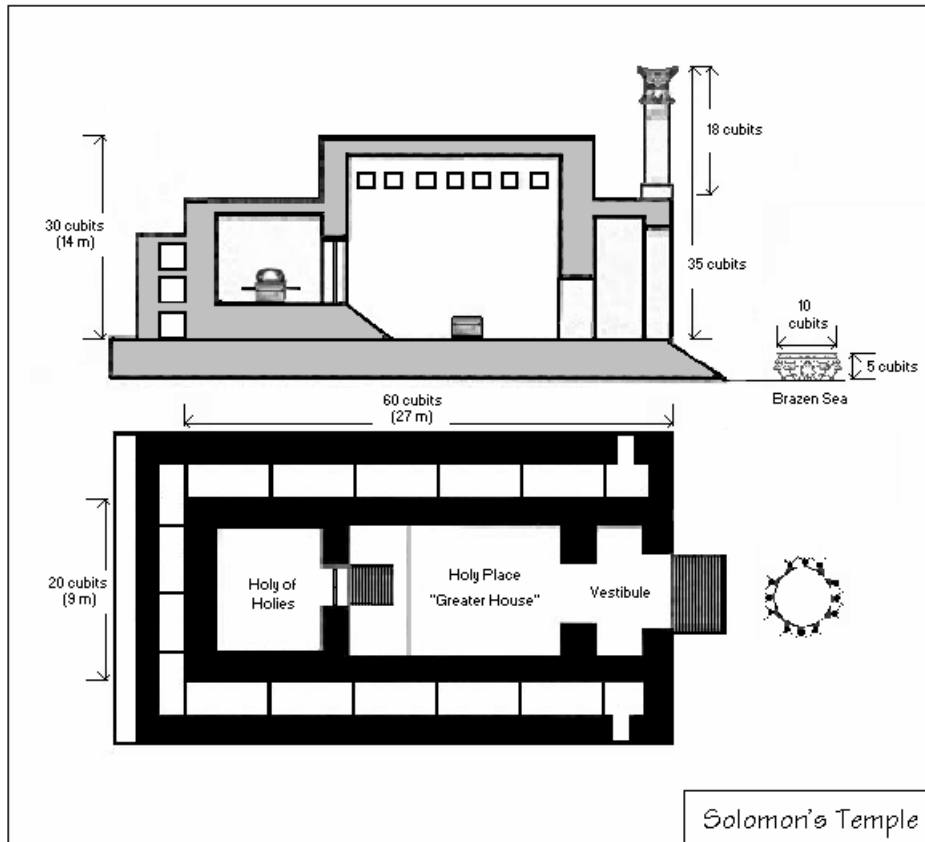
כ. ולפני הדביר עשרים אמה ארך וגו'. אמר ר' לוי, דבר זה מסורת בידינו מאבותינו, מקום ארון אינו מן המדה [אינו אוהו למעט מדת קרקע לכל צדדיו כלום, כדקתני יש לו עשר אמות לכל רוח, באמצע בית קדש הקדשים היה יושב, ויש ריוח בינו לבין הכתלים עשר אמות לכל צד, וכל הבית אינו אלא עשרים על עשרים, נמצא שאינו ממעט כלום] ל, תניא נמי הכי, ארון שעשה משה [כשניתן בבית קדשי הקדשים שעשה שלמה שהוא עשרים על עשרים] יש לו עשר אמות לכל רוח, וכתיב ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים אמה רוחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב [ולפני הדביר, חלל בית קודש הקדשים שהוא לפנים מן הדביר היא המחיצה המבדלת בין הקודש ובין קודש הקדשים], ארון גופיה היכא הוה מונח, אלא לאו שמע מינה בנס היה עומד לא.

(מגילה י' ב', יומא כ"א א', בבא בתרא צ"ט א' לפי גירסת העין יעקב, ירושלמי בבא בתרא פ"ו ה"ב, ילקו"ש ח"ב רמז קפ"א)

ובשנה האחת עשרה בירח בול וגו' בנה הבית. שלמה גמר מלאכת המקדש בחודש מרחשון, (כדכתיב) ובשנה האחת עשרה בירח בול וגו' בנה הבית, מהו בירח בול בירח שהביא הקב"ה את המבול מה, ונעשה נעול [נעלו דלתותיו ועמד כך] שנים עשר חודש מט, והיו הכל מלמלמין [מרננין ומלעזיין] על שלמה, לומר, לא בנה של כת שבע הוא ג, היאך הקב"ה משרה שכינתו לתוך מעשה ידיו, והאלהים חשב לערב שמחת בית המקדש בחודש שנולד בו אברהם בירח האיתנים (ראה לקמן ח' ב') זה חודש תשרי, ולמה הוא קורא ירח האיתנים החודש שנולד בו אברהם, שנאמר (תהלים ס"ט א) „משכיל לאיתן האזרהי“, וכל אותם שנים עשר חודש שנעשה נעול, אף על פי שהיתה כל מלאכת המקדש גמורה, הואיל והיה נעול כמי שלא עשה בה כלום, כיון שנפתח בחודש המועדות והקריב הקרבנות וירדה האש, אמר הקב"ה עכשיו שלמה המלאכה (לקמן ח' ג"א) „ותשלם כל המלאכה“, והפסיד מרחשון (שלא נפתחו דלתות בית המקדש במרחשון) לאו [לא הפסיד], אמר הקב"ה, עלי לשלם לו (למרחשון), [בילקו"ש הגירסא, עתיד הקב"ה לשלם לו].

(פסיקתא רבתי פרשה ו' אות ה', ילקו"ש ח"ב רמז קפ"ד)

The Gemara interjects a statement regarding demons:

שלוש מאות מיני שדים היו – אמר רבי יוחנן – **R' Yochanan said:** **There were three hundred different types of demons in the town of Shichin,**^[14] **and nevertheless, I do not know what the essence of a demon is.**^[15] – ושידה עצמה איני יודע מה היא –

The Gemara now returns to its previous discussion:

Here, in Babylonia, they interpreted *shidah* and *shidos* as male and female demons.

The Gemara inquires:

For what purpose did [Solomon] need male and female demons?^[16] – שידה ושידתין למאי איבשעי ליה

The Gemara answers:

For it is written: **And the House** (i.e. the Temple), **when being built, was constructed of whole, quarried stone.**^[17] **How shall I do this? How shall I build the Temple without employing metal tools, and yet hew stones that are the right shape and size?**^[18] **There is the *shamir*,**^[19] **which Moses employed**^[20] **for engraving the stones of the *Ephod*.**^[21] **Use the *shamir* to quarry the stones and hew them to size.** **Where is [the *shamir*] to be found?** **Bring a male and female demon and apply pressure to them; perhaps they know and will reveal to you where the *shamir* is.**^{[22][23]} **Solomon brought a male and a**

opening] with the balls of wool. **He then dug another pit above Ashmedai's pit and poured the wine into it, allowing the wine to descend into Ashmedai's pit through a small opening that he fashioned between the two.**^[31] **He then filled in [both new pits] with earth, so that Ashmedai would not realize that his pit had been tampered with.** **[Benayahu] then climbed up and sat in a tree to wait for Ashmedai.** **When [Ashmedai] arrived, he examined the seal of his pit and found it intact.** **He then uncovered [the pit] and discovered it to be filled with wine.** **He said to himself:** **It is written: Wine breeds mockery, aged wine – madness, and everyone who blunders in it will not be wise.**^[32] **And it is written: Immorality, wine and fresh wine take the heart.**^[33] **[Ashmedai,] therefore, did not drink the wine.**^[34] **However, when he grew thirsty, he could**

female demon and applied pressure to them. **They said to him, under pressure: We do not know where the *shamir* is, but perhaps Ashmedai, king of the demons, knows.**^[24] **Where is [Ashmedai] to be found?** **They said to him: He is located on such-and-such a mountain, where he has dug for himself a pit, filled it with water, and covered it with a stone and sealed it with his signet.** **Each day, he ascends to heaven and studies with the Heavenly Academy, then descends to earth and studies with the Earthly Academy.**^[25] **He then comes and examines his seal to ascertain that nobody has tampered with his pit, uncovers [the pit] and drinks,**^[26] **covers [the pit] again, seals it and leaves.**

Solomon sought to capture Ashmedai:

He sent Benayahu ben Yehoyada^[27] to bring Ashmedai. **Solomon gave him a chain on which was engraved the Name of God, a ring on which was engraved the Name of God,**^[28] **balls of wool and skins of wine.**^[29] **[Benayahu] went to Ashmedai's mountain lair. He dug a pit in the slope below Ashmedai's pit, made a small opening between the two pits, and siphoned the waters of Ashmedai's pit into this new one**^[30] **and plugged [the**

not resist.^[35] **He drank, became intoxicated and fell into a deep sleep.**^[36] **[Benayahu] thereupon came down from the tree, threw the chain on [Ashmedai] and closed it around his neck.** **When [Ashmedai] awoke, he began to thrash about, attempting to free himself.** **[Benayahu] said to him: The Name of your Master (i.e. God) is upon you! The Name of your Master is upon you!**^[37]

Benayahu set out to bring Ashmedai to King Solomon:

As [Benayahu] was leading [Ashmedai] toward Jerusalem, they came across a palm tree. **[Ashmedai] brushed against [the tree] and knocked it down.**^[38] **Then, they came across a house; [Ashmedai] knocked it down as well.** **Then, they came near the hut of a certain widow. [The widow] came out**

and pleaded with [Ashmedai] to avoid brushing against her hut. [Ashmedai] twisted his body away from [the hut], and as a result, one of his bones broke.^[1] [Ashmedai] thereupon said: "This is the meaning of that which is written: *And a soft expression can break a bone.*"^[2]

They continued toward Jerusalem:

[Ashmedai] saw a blind man who had lost his way, and guided him back on his way. He then saw a drunkard who had lost his way, and guided him back on his way. [Ashmedai] then saw a [wedding] being celebrated with great joy. He cried. He then heard this man telling a shoemaker: "Make me shoes that will last for seven years." [Ashmedai] laughed. He then saw this sorcerer engaged in sorcery, and he laughed.^[5]

Eventually, they reached Jerusalem:

When [Ashmedai] arrived there, they did not bring him to Solomon until the third day. On the first day, [Ashmedai] said to them: "Why does the king not ask for me to be brought to him?" They told him: "He has been overcome by drink." [Ashmedai] thereupon took a brick and placed it atop another brick. They came and told Solomon what Ashmedai had done. [Solomon] said to them: "This is what [Ashmedai] was telling you: 'Give him to drink again.'" The next day, [Ashmedai] said to them: "And why does the king not ask for me to be brought to him today?" They told him: "He has been overcome by overindulgence in food." [Ashmedai] thereupon took one brick off the other and placed it on the ground. They came and told Solomon what Ashmedai had done. He said to them: "This is what [Ashmedai] was telling you: 'Withhold his food from him.'"^[7]

At last, Ashmedai was allowed to see Solomon:

At the end of the third day, [Ashmedai] came before [Solomon]. [Ashmedai] took a reed, measured off a piece four

cubits long, and threw it in front of [Solomon]. He said to [Solomon]: "Truly, now, when that person (i.e. Solomon) dies^[8] he will not have anything in this world except the four cubits of his burial plot. Meanwhile, you have conquered the entire world.^[9] Were you not satisfied until you conquered me, as well?" [Solomon] replied: "I do not want anything from you for myself, but I want to build the Holy Temple and I need the *shamir*."^[10] [Ashmedai] said to him: "The *shamir* has not been entrusted to me; it has been entrusted to the Master of the Sea,^[11] and [the Master of the Sea] does not give it to anybody except the wild cock, whom he trusts to keep its oath and return the *shamir* as it has sworn to do. And what does [the wild cock] do with [the *shamir*]? He carries it to mountains that lack vegetation and places it on a mountain's peak, whereupon the mountain cracks open.^[12] Then, [the wild cock] collects seeds from trees, brings them to the mountaintop and tosses them in [the cleft], and with time [the mountain] becomes filled with vegetation."^[13]

The Gemara interjects:

That is why we interpret the name *duchifas* that the Torah ascribes to this bird as "mountain cleaver."^[14]

The Gemara returns to the story of how Solomon acquired the *shamir*:

[Solomon's servants] searched until they found the nest of a wild cock that had young, and while the cock was away, covered its nest with clear glass. When [the wild cock] came back, it wanted to enter the nest but was unable to do so.^[15] [Solomon's servant] then shouted at [the wild cock] to frighten it, [the wild cock] dropped [the *shamir*] and [Solomon's servant] took it. Having lost the *shamir*, [the wild cock] went and choked itself to death for having violated its oath to return it to the Master of the Sea.^[16]

